

АЛЕКСАНДАР Б. ЛАКОВИЋ

СЛУТЊА ПЕСМЕ

СЛУТЊА ПЕСМЕ

песма би
да остане у сећању
као у прасну

не зна да то
ипак
није могуће

песник је буди
уноси у њу свој сан

дрхтећи
песник осећа
долазак праве песме

која се у животу песника
ретко догађа

ЗОВ СЛУТЊЕ

какав контраст

капије песме
још нису биле отворене

а из духа
њене слутње
дозивала је песма

само она
и дозивани
знају кога

ДУГ

прошлост је преживела
у слутњи песме

иако се можда
није ни десила

остали смо јој дужни
у сваком случају

бојим се

доћи ће по нас
када
крене себи
у заборав

пре него
оживимо у песми
после смрти

СЛУТЊА

слутња песме
још није ушла у речи
које се тада
нису ни назирале

чекајући нас
на крсту страха од живота

огласила се
предосећањем песме
да жели
да буде

понекад је
и то довољно

ПЕСМА ВАН СЕБЕ

иконични знаци
било који од њих
увек
долазе из песме

која је још била ван себе

тамо
негде далеко

између
наших слутњи
и нас

ЗАЛУТ

осамљена песма
из своје слутње

и из чекања друге себе

исписује епитаф
о жртви
песме и песника

йуӣ Ches̄to залуӣ

чега се свако слово плаши